

XLVIII.

CHANT .I.

Lōr kě tŭ vâs ă lă fōntěně krīr dě l'eō,
Ān skōfiōn, dĕkŭvĕrtě l'ōrĕtĕ, lě brâ- nŭ <·

RECHANT.

ĀH tŭ mĕ fĕs tŭ mĕ fĕs dĕ dĕzīr mĕrīr,
Tānt jĕ tĕ vōĕ bĕl' ă mōn krĕ ·><·

2.

5 Lōr ke desur ton épōle la kŕj' aiant,
D'ūne fason tremŭsante la hanche tu konduis. <·

3.

Lōr ke de pĕin' ŝ de honte (ne sĕ lekĕl)
Par se vizaje pŕpin tu rŕjis é me sŕris. <·

4.

Kant le dimanche te vōĕ reparĕ alĕr

10 Drĕte kaŕarde jolĭ avenante dĕmarchant. <·

5

Ō mon amŕ si tu vōĕs ke je mĕr d'émĕr
Pŕ m'alĕjĕr done-mōĕ miĕon' un petĭ-bĕzĕr <·

6.

Mĕs si tu vĕs par amŕ ton amant émĕr,
Sans ke le vele ravōĕr mon amŕ je te donĕ ·><·